

SPOMNITE SE SLOVENSKIH BEGUNCEV S KAKIM DAROM!

CLEVELAND 3., O., TUESDAY MORNING, JUNE 25, 1946

LETO XLVIII—VOL. XLVII

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE Kontrola nad živili ostane še 1 leto

(Došlo preko Trsta)

NACRTNO NORČEVANJE IZ VSEGA BOŽJEGA. — "Slovenski Primorec" prinaša 30. maja sledeče: V 6. razredu ljudske šole je bilo brati na stenčanju tole zasramovanje naših krščanskih molitev: Kriz: V imenu Stalina in Tita in sv. duha svetovnega komunizma. Amen. Vera: Verujem v Stalina, vsemočnega stvarnika naše svobode in komunizma, v Jožeta Tita, namestnika njegovega, edinega tovariša, ki je bil spočet od partizanskega duha, rojen na zemlji trpinov pod italijanskim in nemškim fašizmom. Šel bo iz pretepa in maščevanja na desnico vsemočnega Stalina in tu bo sodil vse fašiste in tirane. Verujem v našo svobodo, osvobodilno fronto, občestvo mučenčev in odpuščanje nedolžnih zaslepljenčev, v vstajenje rdečih zvezd in srečno življenje. Amen. — Oče naš: Stalin naš, ki si v Rusiji, posvečeno bodi tvoje ime, naj pride k nam tvoja republika, naj se zgodi tvoja volja kakor v Rusiji tako tudi pri nas. Daj nam danes vsakdanji kruh, ne odpusti jim dolgov, kakor tu-

di mi ne odpuščamo svojim dolžnikom, popelji jih v internacijo, kakor so oni gonili nas. Češčena si zvezda, polna svobode, Stalin je s teboj, blažena si med partizani in blažen je svit tvoje svetlobe, Tito. — Sveta OF, mati pravice, uniči naše sovražnike sedaj in ob njih smrtni uri. Amen. — Čast bodi očetu Stalinu, sinu Titu, sv. duhu svetovnemu komunizmu, kakor je bilo v začetku v Rusiji, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. List, ki je to sramotenje molitve priobčil, seveda obsodi z ostrimi besedami to norčevanje. Za mislečega človeka pa je prav iz tega norčevanja dvoje jasno. Prvič izpričujejo slovenski komunisti, da so samo privesek Rusije in da je vse govornjenje o kakih jugoslovanskih samostojnosti samo metanje peska v oči. Vse je Stalin in Tito je samo njegov valpet. Drugič pa vidimo, da se tudi komunističen brezverec ne more izbežati misli na vero. Ne more biti brezbrizen do vere, kot da ga pekoča vest goni k misli na vero. (Dolje na 2 strani)

Pomanjkanje mesa je čutili po vsej deželi, trdijo poročila

Na črni borzi je cena za 20 centov pri vsakem dolarju višja Na tisoče Clevelandčanov prihaja zdaj v restavracije misleč, da imajo tam meso, ko ga v mesnicah ne morejo kupiti za domačo mizo. Toda v restavracijah je prav isti položaj kot drugod. Mesa enostavno ni ne v mesnicah ne v klavnicah. Menda je največ govedi še na paši, kjer čaka na višje cene. Deset največjih klavnic, ki zagotavljajo meso za vse ameriške države poročajo, da so zadnji teden mogle kupiti samo 14.000 glav goveje živine. Lansko leto so jih kupile v istem tednu 124.721 glav. To je pa že precej razlike. Mesarji in klavnice trdijo, da bosta prihodnja dva tedna najslabša kar se tiče mesa v zgodovini Amerike. U. S. Packing Co. v Clevelandu, ki prodaja konjsko meso, trdi, da ni njih kupčija še nikoli tako cvetela kot te dni. Ljudje stojijo v vrsti in čakajo na meso. Konjski steak prodaja po 18c funtu. V Clevelandu je dospel večeraj 150 glav goveje živine, pa niti enega živinčeta niso kupili v mestu, ampak vse kupej izven mesta, ki so ponudili več zanje. Velemesničarje dolže živinorejce, da nočejo poslati živine na trg, ker čakajo boljše cen. Tj pa zopet dolže klavnice, da nočejo klati, da bi s tem prisilile kongres, da odpravi OPA in z njo kontrolo nad cenami. Lastniki ribiških colnov v clevelandskih parkih poročajo, da se je pojavilo nenavadno število ribičev, ki da ne love samo za zabavo, ampak da kaj vjamejo za večerjo. Samo v Euclid Beach parku je ribarilo koncem tedna do 6.000 ribičev. Klavnice in mesnice zapirajo, ker nimajo nič mesa. Delavce odpuščajajo za 1 teden, za 10 dni in več. Starejše klavnice, ki so v podjetju že nad 50 let, zdaj prvič zapirajo vrata. Theurer-Norton Provision Co. na zapadnih 63. cesti bo prvič zaprla vrata v več kot 50 letih. Svojim 140 delavcem je dala počitnice do 10. julija. Koblenzer Co. na zapadni 65. cesti pravi, da ne bo poslala, dokler OPA ne spremeni odredbo. Podobno poročajo tudi druge.

Zastopniki obeh zbornic so se zedinili na tem, da naj OPA ostane še za 1 leto, toda z okrnjeno oblastjo. Predlog gre v senat in nižjo zbornico za končno akcijo.

Washington. — Posebni zastopniki senatne in poslanske zbornice so se sinoči zedinili na tem, da naj OPA ostane še za eno leto s precej zmanjšano oblastjo. Kar je glavno je to, da ostanejo cene mesu, perutnini, mlekarским izdelkom, petroleju in tobaku še nadalje pod oblastjo OPA. Predlog je bil poslan v senatno in poslansko zbornico v končno akcijo. Potem je pa še vprašanje, če bo predlog predsednik Truman podpisal, ali ga bo vetiral. Predlog vsebuje nove določbe za OPA, proti katerim je vladna administracija, namreč: Producenti in izdelovalci morajo dobiti cene kot so bile leta 1941, povrh pa dovolj velik dohodek radi večjih izdatkov v industriji. Za predmete, ki so bili redki tekom vojne, kot avtomobili in drugo, naj veljajo cene za mirne čase in ne za vojne. Za izdelovalce oblek se odpravi odredba, ki ukazuje izdelovalce cenilnih oblek. Za poljske pridelke se premešča kontrola v urad poljedelskega tajnika. Odpravi se kontrola cen na vsem blagu, kadar se bo videlo, da je istega dovolj na trgu za vse zahteve. Ustvari naj se posebna komisija, ki bo imela pravico overiti odredbe OPA ali poljedelskega urada, ako ta dva ne bi hotela izpustiti iz rok kontrole cen nad gotovimi izdelki. Zastopniki obeh zbornic so se vsedli k debati sinoči ob osmih za zaprtimi vrati. Ob 11:35 so končali in povedali časnikarjem svoje sklepe. Od vsake zbornice je bil po 7 zastopnikov. Senator Taft iz Ohia, ki je bil eden zastopnikov je izjavil, da teh sklopov ni podpisal, ker se ne strinja z njimi.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

K vojakom— Andrew Glavich, najmlajši sin družine Mr. in Mrs. John Glavich iz Wellington, O., je odšel v službo Strica Sama in je sedaj v Camp Polk, La. Njegova soproga živi na farmi pri Glavichevih. Vojaku želimo srečo in zdrav povratek. Dosti so potovali— Mrs. Frances Cercek iz 10002 Anderson Ave., Cleveland, O., hčerka Mary in zet George so dospeli domov s potovanja, tekom katerega so prevozili 7.800 milj ter obiskali 14 držav. Obiskali so sestro Mrs. Ivano Kuss v Leadville, Colo., sorodnike in prijatelje v Pueblo in v Denverju, sina Franka in njegovo ženo v Imbay, Nevada, sina Michaela in ženo ter hčerko v San Jose, Kalifornija, sorodnike v Oakland, Kalifornija. Obiskali so tudi brata ter sorodnike v Great Falls, Montana ter se ustavili za nekaj dni v lepem narodnem parku, Yellowstone National Park. Pravijo da so imeli prav prijetno potovanje vseskozi. Pevska vaja— Članice Baragovega dekliškega zbora naj pridejo ob 7:30 k pevskimi vajam nočjo in v četrtek večer. Prva obletnica— V sredo ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Lovrenca masa za pokojnega vojaka Joseph Picelj v spomin prve obletnice njegove smrti. Na obisk v Mo.— Mrs. Clara Slapnik, soproga cvetličarja Louis Slapnika, 6102 St. Clair Ave., odide v petek v St. Louis, Mo., na obisk k svojem očetu. Z njo bo šel tudi sinko Donald in sestra Josephine. Želimo jim srečno in zabavno potovanje. Druga obletnica— V sredo ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida masa za pokojnega vojaka Stanley Zupančiča v spomin 2. obletnice njegove smrti. Na obisku— Novoporočenca Mr. in Mrs. Frank Steblaj iz Biwabik, Minnesota, sta v Clevelandu na poročnem potovanju. Stanujeta pri trgovski družini Mr. in Mrs. Louis Oswald, 17205 Grove-wood Ave. Frank Steblaj je nečak Mr. Oswald, je služil 4 leta v armadi Strica Sama in je sin Mrs. Ivane Zalar iz Minnesote. Upamo, da se jima bo naša metropola dopadla in pri prijaznih Oswaldovih se bosta gotovo kar domače počutila. Zaroka— Zaročila sta se Edvard Znidaršič in Anni Banič. Zaročenee je sin Mr. in Mrs. Znidaršič iz Madison, Ohio, zaročenka je pa hčerka Mr. in Mrs. Banič iz De Pue, Ill. Vabilo na sejo— Članstvo kluba Ljubljana je prošeno, da se udeleži nočjo ob 8 seje na Recher Ave. Pazite se, da ja gotovo greste preko ceste pri signalni luči in o pravem času, sicer vas službujoči policist lahko povabi na sodnijo.

Bivši vojaški policist je razorožil roparja

Cleveland, O. — Včeraj je bivši vojaški policist pokazal, kaj so ga naučili v armadi, iz katere je prišel pred nekaj meseci potem, ko je služil več kot tri leta. Ta veteran je naš rojak, Anthony Logar, star 29 let, iz 928 E. 222. St, Euclid, O. Logar je šel večeraj popoldne okrog 3 mimo trgovine Wm. Taylor & Son, ko je videl nekoga moškega, ki je prihajal iz veže, si basal v žepu denarje in spravljal samokres pod obleko. Logar je takoj vedel, da bo nekaj narobe, pa je popadel tujca, ki je res pravkar oropal blagajničarko gledišča. Ropar in Logar sta v rovanju padla na tla. Ropar je potegnil samokres, toda Logar ga je držal trdno za roko, da ropar grozja ni mogel rabiti. Pri tem se je pa samokres sprožil, krogla se je zarila v bližnji zid. Končno se je Logarju posrečilo dobiti samokres v roke, to prišlo je pa ropar porobil, da je skočil pokonci in zbežal, Logar pa za njim. Ropar se je zatekel v poslopje banke na 9. cesti in Euclid Ave. Tam je Logar z drugimi zasedel vse izhode, v tem došli policist je pa zasledoval roparja in ga obstrelil na hodniku.

LEGISLATURA JE V ZASEDANJU V DRŽAVI OHIO

Columbus, O. — Sinoči se je zbrala k izrednemu zasedanju legislatura države Ohio na poziv guvernerja Lauscheta. Guverner je predložil pred obeh zbornic zahtevo za \$12.130.714. Ta denar naj bi bil v podporo univerzam in dobrodelnem skladu države. Glasom ustave legislatura v tem zasedanju ne sme razpravljati o drugem kot o tem, radi česar jo je guverner sklical. Ta je rekel, da so še drugi važni problemi, ki morajo biti rešeni v dobrobit države in prebivalstva, toda ti naj bodo rešeni pri rednem zasedanju zbornic.

VI GROBOVI

John Simončič — Včeraj zjutraj je umrl, zadet od rane kapi, John Simončič, 65 let, stanujoč pri družini Česnik na 5709 Prosser. Tukaj nima sorodnikov. Je bil v Sandolu, fara pri Postopni. V šmih zapuščala sestro Marijo in sorodnikov. Tukaj je bival član društva "Zvezda", št. 126 SNPJ. Pogreb v sredo popoldne ob 1 iz žeznega pogrebnega zavoda na Fair Ave. na Highland Park ališče.

Ameriški Romunci so poslali apel na Byrnese, naj osvobodi domovino

Ameriški Romunci so poslali na državnega tajnika Byrnese v Pariz kabl, v katerem ga urgrajo, naj zagotovi svobodne volitve v Romuniji in naj pospeši odhod ruskega vojaštva iz dežele. Dalje je vseboval kablgram sledeče zahteve: Provincii Bukovina in Besarabija naj prideta zopet v romunski last. Reka Donava naj bo pod mednarodno kontrolo. Naj se zniža vsota reparacij v očišglede že dozdaj vplačanih. Glede svobodnih volitev, trdi apel, naj Byrnes zahteva dogovore na Jalti, ker pod sedanjo komunistično vlado nj nobenega upanja za svobodne volitve, ker ni svobode pisanja ne govora in ne shodov.

Sovjetski konzul je odšel s štabom

Seoul, Koreja. — Sovjetski generalni konzul Andrej Polianski je snel rdečo zastavo s poslopja v tem mestu ter odšel s svojim štabom v Pyongyang, ki je glavno mesto cone v Koreji, ki je pod rusko upravo. Ameriške okupacijske oblasti poročajo, da je ta čin ruskega konzula prišel nepričakovano. Najbrže je to odgovor na zahtevo ameriških oblasti, da ruski konzul preneha s svojo propagandno v ameriški coni, ali pa bodo tudi Amerikanci odprli svoj konzulat v ruski coni.

Mihajlovič obtožuje bivšega četnika, da je partizane prodal

Belgrad. — Včeraj je pričal za državo bivši četnik Jovan Skavović, ki je izpovedal, da je v letu 1941 izročil Nemcem 365 partizanov na ukaz svojega predstojnika, ta pa da je dobil ukaz direktno od Mihajloviča. "Nisi jih izročil, ampak predal si jih!" je zavpil Mihajlovič v obraz svojemu nekdanjemu četniku. "In kaj se je zgodilo s tistimi partizani?" je vprašal sodnik. Pozneje sem slišal, da so bili vsi ustreljeni," je odgovoril Skavović. Kadar morate ponoči preko ceste, imejte na sebi vedno kak bel predmet, da vas voznik lažje opazi.

V ameriškem pasu lahko pričakujejo 3.000.000 Židov sčasoma

Frankfurt. — Ameriške vojaške oblasti v okupaciji Nemčije poročajo, da vse tako izgleda, da bodo imele Zed. države na svojih ramah do 3.000.000 Židov, za katere bodo morale skrbeti v svojem zasedenem pasu v Nemčiji. V to ameriško cono prihaja že zdaj do 10.000 Židov na mesec. Mnogo Židov prihaja iz Rusije, na Poljskem se jim pridružijo še drugi ih vsi ti pa skušajo priti v ameriško okupacijsko cono. Pripovedujejo, da prihajajo v cono židje tudi iz angleške okupacijske cone.

CIO se pripravlja na nove stavke

Washington. — CIO ima že ves program narejen za nove zahteve po višji mezd. Predsednik Murray je rekel, da bi rad počakal s stankami jesenskih volitev, toda mnoge unije so že nestrpne radi višjih cen za živež.

Ta nevesta ni začela posebno srečno

Joliet, Ill. — Sara Carnegie in Eugene Robert sta bila poročena zadnji teden. Takoj po poroki sta morala hiteti k smrtni postelji nevestine matere. In ko so pokopavali mater je umrla tudi nevestina sestra Josephine.

Komunisti niso za novo ustavo

Tokio. — McArthur in vse večje japonske stranke so odobrile novo ustavo, samo komunisti pravijo, da bi se moralo ž njo še počakati. Nova ustava odvzema dosti oblasti cesarju in daje več svobode narodu.

Italijanska vlada deli milost

Italijanska vlada je odpuščala skoro vse bivše fašiste. To se tiče onih, ki so bili premijerji po smrti pod roparstvom, ki so na vladi.

Komisija 4 držav naj kontrolira Japonsko

Washington. — Zed. države so predlagale, da bi komisija Zed. držav, Anglije, Rusije in Kitajske kontrolirala Japonsko prihodnjih 25 let, da se ne bo mogla oborožiti. Ako bi kazalo, naj bi se ta doba podaljšala pa še za 25 let. Anglija in Kitajska sta se takoj izjavili za ta načrt, Moskva pa še ni odgovorila, čeprav je že dva meseca od tega.

Priglasite se do četrtega za večerjo, ki bo v nedeljo v Slov. Nar. Domu

Višarska polena

SPISAL NARTE VELIKONJA

pa bom priporočil, le... In bratu povej." "In ne morem!" "Kaj praviš, Blaž? Ali si zadovoljen?" "Se živi! Metka še živi! Ona v rumeni bluzi! Priča še živi!" In je stisnil pismo v roke ter si ni niti zahvalil niti poslovil. Kakor da mu je dvajset let, je odšel iz sobe. "Kaj je zagrešil ta človek?" se je zdrznil župnik. "Samo če dela pokoro, more biti tako vesel! In ti, ti boš delal pokoro za to misel in za ono besedo radi fanta. Zmerom si slab, zmerom si še slab in se ne poboljšaš? Kaj si mislil? bo vprašal Gospod Bog; kaj si mislil? O kom? O svojem bližnjem? In bom stopil pred Te," je starček omahnil na klečalnik, "o, pokleknil bom pred Te, in Te prosil: Odpusti, — starega granicarja kri je v mojih žilah, — onega, ki strazi zdaj s Petrom pri vratih, onega, ki je živega Boga, Tebe samega, nesel iz cerkve pred Turki. Zaman nesel opreznik tri dni prezgodaj in ni radi tega nikoli več prijel puške v roke, temveč stražil s palico, in ni pustil človeka v vas, kakor straži sedaj pri nebeskih vratih! In me bo ustavljal, četudi sva v zlati, se je nasmihal v polspanju. "Če si odpustil Jeronimu vročevrnost, odpusti meni nezaupljivost. Pa se primerjam z Jeronimom. Tudi to ničemurnost mi odpusti. Po materi je! Moja mati je prava Belokranjica. Iz Metlike. V muzej je dala prt iz ničemurnosti. In jaz sem star in neumen in pripovedujem Tebi, ki vse veš!"

Obležal je na klečalniku in ga je našla nečakinja spečega, ko je slonel z glavo na mrtvaški glavi pod razpelom. In vsa solzna je bila polica pod njo.

"Stric, Blaž je tu in gre na pot!"

"Z Bogom mu reci!" se je zavedel.

"In bi rad zaprosil!"

"O, ti žalostna Marija! Seveda, kako naj gre, kako naj pa gre tako daleč brez groša! Naj pride, kar noter naj pride!"

"Stric!" se je nasmehnila Neža.

"No, saj pravim, da naj pride!"

Blaž je vstopil, oblečen za pot, s palico v rokah.

"Slišim!" je dejal in umolknil.

"Kaj pa je, Blaž!"

"Gospod župnik, za pot nimam!" se je zazibal Blaž.

"Ali nisem rekel? Za pot nimam!"

"Stric, stric!"

"Molier taceat (Ženska molči)!" se je razhudil župnik. "Taceat! Drži kljun!"

"Že molčim!" je odšla z nasmehkom.

On je stikal po žepu, po omarini in predalih.

"Sveta nedelja, Blaž, nič nimam! Ali si slabo naletel, ko nimam nič! Čakaj, Blaž, ti moraš na pot, kajne? Ali kar k Svetemu Juriju? Ali veš pot? No, da, saj se povpraša; seveda se povpraša, saj so tam naši ljudje! In govorim in ne dam nič, ko nimam. Neža, poslušaj, Neža!"

Neža je prišla na vrata.

"Posodi mi, Neža, če imaš. Blaž mora iti in potrebuje, in če mora iti in potrebuje, moraš pomagati. Saj moraš iti, Blaž?" se je potrdil v svojih besedah.

Blaž je prikimal.

Medtem je Neža prinesla škaflo. Neža je strica dolgo poznala in je sproti spravljala posebe stricov denar in mu ga je "posojala", kajti stric je pozabljal in ni vrnil nikoli.

(Dalje prihodnjič)

Larry Adler bo gost pri večernem koncertu

V sredo 26. junija bo gostoval pri koncertu Clevelandskega orkestra v mestni dvorani Larry Adler, umetnik igranja na orglice. To je eden izmed najslavnejših virtuozov na te vrste glasbenega instrumenta, če ne na vsem svetu, pa vsaj v Ameriki.

Ti večerni koncerti so ob sredah in sobotah zvečer ob 8:30 v mestni dvorani in bodo trajali še do 14. avgusta. Lahko sedite pri mizah, si naročite okrepčilo in poslušate godbo in petje. Vstopnice so od 50c do \$1.75 in se jih dobi pri blagajni v Taylor Arcade, 630 Euclid Ave.

Dr. Welsh Studenec mladosti

Stoletja že človek išče studenec mladosti in dolgega življenja. Celo tako daleč je šel, da je vcepil žleze opice v moškega, toda ni dosegel namena, ker to ni naravno. Da se pa najde pot k zdravju, sreči, čilosti in dolgemu življenju, se mora človek obrniti k naravi ter rabi svojo pamet, da se nauči, kako živeti naravno, trdi dr. Paul W. Welsh. Dr. Welsh obratuje hidropatično kliniko na 423 Citizens Bldg. že mnogo let ter specializira v boleznih glavnih žlez in odvodnega kanala.

Dr. Welsh pravi, da ima člo-

veško telo na tisoče žlez, ki obdržavajo normalno življenje in čilost. Večina žlez deluje kot "spark plug" v stroju; odnehajo in si naberejo energijo. Zdrave žleze si zbirajo svojo lastno hrano ali hormone, ki so potrebni za normalno aktivnost človeka. Kadar pa žleze nehalno poslovati, postanejo gladne in zaspane in če delujejo preveč, si naberejo čeznormalno količino hermonov. S tem pa odneha energija v človeškem telesu. Telo izločuje strup, ker ni dovolj energije v žlezah ali njegovemu sistemu in posledica je slabost, bolezen in prehitra ostarelost. V mnogih slučajih je možno s pravim zdravljenjem restorirati te žleze in spraviti ves organizem v telesu v zdravo in normalno aktivnost.

Dr. Welsh pravi: "Zgodnja in pravilna preiskava dostikrat prepreči, olajša in ozdravi mnogo bolezni."

Grozovita dejanja parizianov v Begunjah in po okoliških vaseh

(Poroča očitavec)

(Nadaljevanje)

Ker so ljudje, čim več takih dogodkov se je izvršilo, čim manj zaupali v partizane, so partizani začeli odpeljavati svoje nasprotnike nasilno v gozd, jih tam razglasili kot vojne zločince in jih, ali ustrelili, ali pa žive pometali v kraška brezna. Februarja 1942 so Italijani požgali Jagrovo žago, na Pikovniku pa so požgali domačijo Dolesu, živino pa odgnali s seboj. Dne 29. junija so prišli Italijani po gozdu iz smeri Ljubljane proti Kožljeku. Partizani so imeli stalne stike z vaščani vasi Kožljek. Obljubljali so jim, da jih bodo branili in da noben italijanski vojak ne bo več stopil na njihova tla.

Vaščani so jim verjeli. Ko se je italijanska vojska sešla s partizani, so Italijani nekaj malega streljali na partizane, partizani pa so se brez vsakega strelja umaknili in pustili vas Kožljek samo. Posledice niso izostale. Italijani so vedeli, da imajo partizani pomoč od Koželjčanov, vedeli tudi, da so partizani večkrat spali v Kožljeku, zato so mislili, da so partizani tudi tadan na Kožljeku. S topovi so streljali, zažgali vas, da je razen Zalarjeve hiše (Jakopova), vse pogorelo. Vsa živina, oble-

ka in hrana in sploh vse je zgorelo in se spremenilo v pepel. Najboljši kmetje v okolici so postali v par urah berači.

Ko so Italijani začeli na vas streljati, so se ljudje razbežali v strahu, da jih Italijani ne polove in postreljajo ali pa odpelejo v internacijo. Po odhodu Italijanov iz vasi, so se partizani takoj pojavili, kot bi bili z Italijani zmenjeni in so se ljudem smejali, češ, sedaj pa pojdite z nami, da nas bo več in bomo borbo proti okupatorju bolj uspešno vršili. Tedaj so ljudje spoznali vso zlobo partizanstva, to je — uničiti vasi, napraviti ljudi za berače in jih tako prisiliti, da se jim priključijo v njihove vrste, kot v navidezno borbo proti okupatorju pod krinko Osvobodilne fronte. Pravi obraz komunizma pa so pred ljudmi vedno preračunano prikrivali. Ti ubogi brezdomci-berači so se preselili v vas Begunje, kjer se je organizirala pod vodstvom občine prva najnujnejša pomoč.

Po teh dogodkih so se partizani pogosteje pojavljali po vaseh občine Begunje in pri njih zbirali živež in drugo, kar so rabili za svoj življenski obstanek. Vse prošnje vaščanov, naj ne prihajajo v vas, ker če jih dobijo Italijani v vasi, težke posledice ne bodo izostale, pa vse te prošnje niso nič pomagale. Posameznikom, ki so si take opombe dovolili, so grozili, da jih bodo pobili. Kot prva taka žrtev je postala Hitijeva družina (Kovačevi) v Begunjah. Dne 27. julija 1942 ob enajstih ponoči so nasilno vdrli in zvezali očeta in njegove tri sinove: Janeza 21 let, Franceta 18 let in Vinkota, ki je bil star 16 let. Vinkota so odvedli, da jim je ušel. Očeta so na prošnje in jok ostalih otrok in bolne žene izpustili, Janeza so po groznem mučenju umorili kar doma pred očmi očeta in ostale družine, Franceta pa so v sami spodnji obleki odvedli v gozd, kjer so ga strašno mučili, potegnili so mu z rok vse nohte in ga se napol živega vrgli v Mihevo brezno v gozdu Pušča.

Domačini so ga po treh mesecih našli in ga prepeljali na domače pokopališče. Pogreba teh dveh fantov so se udeležili vsi farani in s tem najbolj dokazali, kako jim je bila priljubljena ta dobra Kovačeva družina, ki je postala žrtev komunizma. Ob grobu teh fantov ni ostalo nobeno oko suho, saj so padli najboljši fantje, ponos begunjske fare. Sklep, ki so ga možje in fantje storili še pri odprtjem grobu teh dveh žrtev je bil: borili se bomo proti takemu nasilju vsi do zadnjega in vse svoje moči zastavili v borbo proti komunističnim zločincem, pa magari z orožjem in za ceno lastnih življenj.

Za ta dogodek so zvedeli tudi Italijani. Naslednji dan se je pojavil v Begunjah en oddelek italijanskega vojaštva, požgal Trantarjevo domačijo, Blaževo,

Guštinovo, Sernelovo, Robcovo (Popek) do tal, Brežce in Mrakovo pa so razrušili. Sklicali so vse moške skupaj in jim dali izbiro: internacija ali pa pod orožje in se branite sami. Ljudje so izbrali poslednje in se organizirali v vaško obrambo. S tem je bilo partizanom onemogočeno, da bi še dalje hodili okrog Begunjčanov in iz njih izsiljevali živež in obleko. Jezni vsled teh ukrepov so se partizani 19. sept. 1942 maščevali in napadli Begunje, Dobec, Bezuljak, Topol in Selšek. Ker do ljudi samih radi obrambe niso mogli, so se priplazili do gospodarskih poslopij in požgali v Begunjah: Vidmar (Matencovo) hišo in vsa gospodarska poslopja z živino vred. Družina se je skrila v kleti in je bila od dima vsa omamljena. Debevec Anton 59 (pri Janezovih): hišo in gospodarsko poslopje. Družina s sedmimi nedoraslimi otroci je ostala brez vsega. Gospodar si je komaj rešil golo življenje. Otoničar Janez št. 7 (Čopci), Hitijevim št. 52 (Kovačevi), Obreza (Debevec), Kranjčim št. 11 in Robčim. Pri teh je vse požgano. Rešila se ni niti živina.

Ljudje so bili skriti po kletih, gnojnicah jamah ali pa so se med streljanjem poskrili pri sosekih. Deloma je požgano ali razbito tudi pri Mihčevih, Jernejčih, Vilčih, Bonačevih, Kravanjetovih, župnišče in šola.

V Bezuljaku pri Švigljevih, kjer imajo 12 otrok, pri Znidaršču, ki imajo 6 otrok. Ker niso našli gospodarja, so ubili mater, katere najmlajši otrok je bil star 2 meseca, najstarejši pa 12 let. Kasneje so jim pa ubili tudi očeta. Pri Nežinih so tudi najprej požgali, potem so pa še očetu prerežali trebuh. Tudi tukaj je ostalo šest nepreskrbljenih otrok, ker jim je mati že umrla pred enim letom. Pri Katernu so vse požgali.

(Dalje sledi)

Doolittle je dosegel nov rekord

Chicago. — Jimmy Doolittle, bivši poveljnik 8. zračne armade, je dosegel nov rekord v letu. Z letalom, v katerem je bilo 50 oseb, je prišel iz Houston, Texas, do Chicago, Ill., razdalja 935 milj, v 3 urah in 37 minutah.

MALI OGLASI

- Kupim trgovino**
Rad bi kupil trgovsko poslopje, grocerijo in mesnico, kjer se nahaja tudi stanovanje. Kdor bi rad prodal naj pokličite PO 2963. (126)
- Ugoden nakup**
Naprodaj je prazen trgovski prostor, kjer je zraven kuhinja in toilet spodaj, 3 spalnice zgoraj, toilet, furnez, garaža. Dve sobi spodaj se rabita za lepougodni salon. Pokličite WO 5968, razen v sredo. (129)

DELO DOBIJO

ZENSKÉ ZA DELAVKE HISNEGA SNAZENJA
od 5:00 zv. do 1:40 zj.
5 večerov v tednu
\$34 na teden
v mestu

Zglasite se na
Electric Building
700 Prospect Ave. Room 901
Women's Employment Office

THE OHIO BELL TELEPHONE CO. (x)

Za delo na farmi
Iščem priletnega moža za delo na farmi. Kdor želi iti naj pokličite:
Ivanhoe 4511 (x)

Za prekladanje tovarov
Nickel Plate tovarno skladišče
E. 9. St. in Broadway
Plača 93¹/₂ na uro
Čas in pol za na 8 ur.
Zglasite se pri
Mr. George J. Wulff
Nickel Plate R. R. Co.
E. 9th & Broadway (131)

DIE REPAIRMEN DIE MAKERS
Za 2. šift
Dobra plača od ure
za izkušene moške
Geometric Stamping Co.
1111 E. 200. St. (126)

MALI OGLASI
Furnezi
Novi furnezi za premož, plin, olje, gorko vodo ali paro.
Resetting \$15 — čistjenje \$15
premenjamo stare na plin ali olje
Thermostat
Chester Heating Co.
1193 Addison Rd.
ENdicott 0487
Govorimo slovensko (x)

IMAMO KUPCE z gotovino za hiše za eno družino, za dve, apartamente, za trgovske prostore in lote. Imamo tudi kljente, ki bi radi zamenjali. Kaj imate vi?
Mr. William Sentic
Real Estate
18419 St. Clair Ave.
KE 0974. (135)

Na E. 135. - Union
Naprodaj prijazna hiša, 4 spalnice, za 1 družino, fire place za drva, china cabinet, povsod trd les, toilet v kleti, lep lot 40x196 s 5 sadnimi drevesi. Garaža poldrugo nadstropje Zimska okna in mreže povsod.
Mr. Florjančič
KE 5597 (124)

PRIJATEL'S RADIO SERVICE
1142 E. 66. St.
90 dni garancija na vseh delih in popravilih.
Odpri od 2 pop. do 10 zvečer.
Trgovina: EX 2630
Stanovanje: EX 3985

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, licensed agent
Ivanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

Gornja slika nam kaže tri nosače banan iz indijanskega rodu Choco, ki donosajo banane iz Darien džungle na Panami v pristanišče, odkoder jih potem odpremiijo v Zed. države. Ta indijanska plemena so še najbolj dirja izmed vseh ostalih plemen, ki se bavijo s prenašanjem banan. Vendar pa, odkar so jih izsledili Španci leta 1501 so se tudi njihove življenske razmere precej izboljšale.

CONSERVE AND SERVE

THOMAS FULLER SAID: "WILFUL WASTE BRINGS WOEFUL WANT."

1608-1661

Use and reuse every drop of cooking fat, and then turn it over to your meat dealer. Conscientious salvage means more soap for you and more edible fats and oils released for shipment abroad.

Poslednji dnevi Pompejev

ROMAN

Tudi on je čutil potrebo, kakor večina ljudi, da v nekaj veruje; in brez odpora se je vdal oni veri, ki jo je učil Arbac in ki združuje vse, kar se laska človeškim strastem in uporablja človeško nečimernost.

Ko se mu je tako lahko posrečilo to spreobrnjenje, se je krepil v njej neugoden vtis svoje umetnosti, da bi se o-mogel res posvetiti nadaljnji izvršitvi še veliko prijetnejšega in važnejšega načrta. Ker se mu je vse tako lahko posrečilo z bratom, je upal tudi na gotovo zmago nad sestrom.

Posetil je Jono drugi dan po oni razkošni veselici, in istega dne je zasejal nezaupanje proti svojemu tekmeču v njeno dušo. Odslej jo je posecal vsak dan in je spraval na deio vse proti Glavku, posebno pa zato, da bi jo pripravil na vtiše, ki bi služili njegovim naklepom.

Jone je skušala prikrivati svojo nevoljo in bolešči svojega zmešenega srca. Saj je ženska nečimernost sposobna pretvare, ki more varati najmodrejšega in osramotiti najlokavjšega človeka. Arbac pa je bil premeten dovčlj, da se ni dalje dotikal predmeta, o katerem je izprevidel, da je najpametnejše, če ga omenja le površno in mimogrede!

Vedel je, da ni dobro ostajati predolgo pri kakem pogrešku tekmeča, sicer začne postajati važen v očeh ljubice, in da je najbolje, ne kazati očitnega sovraštva ali bridkega zaničevanja, marveč poniževati ga z nekakimi ravnodušnimi opazkami. Tako bo ravnal vsakdo in vselej, kdor pozna ženski svet. — In tako je ravnal zdaj Egipčan.

Niljivega hrepenenja, ki nas presinja, ko zremo na ljubljeno osebo, — to je ogenj, ki sicer žari, ali tudi čisti. Je kakor naftina svetiljka v alabastru, ki razširja najprijetnejše vonje, pa sveti le skozi najčistejše posode. Ne; ni ne ljubezen, ne prijateljstvo, kar čuti Arbac za Jono. Ne dajaj temu čustvu nikakega imena — svet ga nima zanj, ker ni posvetno — ne sme se oskrnjati s človeškimi besedami in pojmi.

Se nikoli se ni drznil Arbac tako daleč; toda šel je korak za korakom; vedel je, da je govoril na način, ki bi bil dandanes, ko se platonška ljubezen pogosto kaže le na videz, dovolj prozoren in razumljiv, v tistih časih pa se je glasil nenavadno in čudno, da ni bilo lahko tolmačiti v njem določenih misli, in od katerega je mogel po potrebi, kakor bi ga utegnila nada vspodbujati ali strah odvrčati, še nepredovati ali pa potajiti se. Jone je trepetala, pa vendar ni vedela zakaj; tenčica je pokrivala njene poteze na obrazu, ki bi morale Egipčana, ako bi jih videl, oplasti in ga obenem ozlovljiti. Še nikoli se ji ni prikazal tako nizkotnega — sladki glasovi zgovornosti, ki so skrivali pogumne naklepe, so ji neprijetno bili na ušesi. Vsa duša je bila prežeta s sliko Glavkovo; vsako priznanje naklonjenosti s strani koga drugega jej je moglo biti samo neprijetno; vendar še ni slutila, da prikrivajo besede Arbaceve le vse silovitejšee strasti pod krinko platonških čvstev. Menila je, da govori le o duševnem soglasju in nagnjenju; toda saj so bila tudi taka čvstva njene ljubezni do Glavka, in ali je mogla sploh kaka druga pot voditi do oltarja njenega srca?

Odgovorila je torej z namerom, da se ogne temu predmetu, s hladnim in ravnodušnim glasom: "Naravno je, da Arbac, naj počasti kogarkoli v svoji vzvišeni modrosti s svojim spoštovanjem, razvije to čvstvo v soglasju s svojim duhom; naravno je, da je njegovo prijateljstvo čistejše od onega drugih ljudi, katerih denjanja in zmot ne odobrava. Toda povem mi, Arbac, ali si videl zadnji čas mojega brata? — Že nekaj dni ga ni k meni; ali ko sem ga videla zadnjič, me je zelo vznemirjalo njegovo vedenje; bojim se, da je bil prenagel v izvolitvi svojega strogega stanu in da zdaj obžaluje ta nepreklicen korak."

"Le bodi glede njega brez skrbi, Jone," je odgovoril Egipčan. "Nekaj časa je bil res potrt in žalosten; mučili so ga oni dvomi, ki jih moremo že vnaprej slutiti pri tako živahni naravi, ki plava neprestano med prenapetostjo in onemoglostjo. Toda v svoji brezupnosti, Jone, se je zatekel k meni; iskal je nekoga, ki sočvstvuje z njim in ki ga ljubi; jaz pa sem pomiril njegovo dušo in potolažil njegove dvome. Vodil sem ga s praga v svetišče samo in tu se je poklonil in ponižal pred veličanstvom boginje. Bodi brez skrbi; odsiej ne bo več obžaloval svojega koraka. Kdorkoli zaupa Arbacu,

"Tudi doma se zakrivaš s tenčico," je dejal Egipčan, "zakaj odteguješ svoje obličje celo pred tistimi, ki jih počaščuješ s svojim prijateljstvom?" "Arbacu," je odgovorila Jone, ki je res hotela zakriti s tenčico svoje objokane oči, "Arbacu, ki ceni le duševnost, bo pač ravnodušen pogled na moje poteze."

"Res gledam le na duševnost," je odvrnil Egipčan, "toda prav radi tega mi pokaži svoj obraz, kajti tam jo bom mogel opazovati."

"Ti postajaš prvak med laskači v Pompejih," je dejala Jone s prisiljeno veselostjo. "Meniš li, Jone, da sem se naučil šele v Pompejih centi

po vrednosti tebe?" — Glas se je Egipčanu tresel; obmolknil je za hip, nakar nadaljeval: "Je še drugačna ljubezen, lepa Grkinja, razen one v mladosti ali lahkomišelnosti, — ljubezen, ki ne gleda z očmi, in sliši z ušesi, v kateri se duh oklepa duha. O taki ljubezni je sanjal Platon — njegovi učenci so skrbeli, slediti po njegovi sledi; toda za tako ljubezen je le malo izvoljenih — le plemenite narave so je vredne. — Ona nima nič skupnega z navadnimi ženskimi strastmi; ne oplajaš jo gube; ni pogojna in odvisna od popolnosti zunanjih oblik; — zahteva mladost, toda le v vsprejemljivosti za višja čvstva; zahteva lepoto, toda le duševno. To je ljubezen, Jone, ki ti jo more vredno pokloniti celo kak hladen in tih mož. Ti me smatraš hladnim in tihim, in tako ljubezen se ti osmelim posvetiti — in ti jo moreš povračati brez rdečice na licih."

"In njeno ime je — prijateljstvo," je odvrnila Jone; njen odgovor je bil nedolžen, toda glasil se je kakor graja Arbacovih naklan.

"Prijateljstvo!" je nadaljeval Arbac živahno; — "ne, ta beseda je že prevečkrat oskrunjena, da bi jo mogli uporabiti za tako plemenito čvstvo. Prijateljstvo! to je vez, ki druzi tepe in lahkoživce. Tudi Glavka in Klodija veže prijateljstvo! Prijateljstvo! ne, to je nekako posvetno nagnjenje, beseda, izprijena po svojem pomenu in po svoji jezikovni ravnodušnim opazkami. Tako bo ravnal vsakdo in vselej, kdor pozna ženski svet. — In tako je ravnal zdaj Egipčan.

Niljivega hrepenenja, ki nas presinja, ko zremo na ljubljeno osebo, — to je ogenj, ki sicer žari, ali tudi čisti. Je kakor naftina svetiljka v alabastru, ki razširja najprijetnejše vonje, pa sveti le skozi najčistejše posode. Ne; ni ne ljubezen, ne prijateljstvo, kar čuti Arbac za Jono. Ne dajaj temu čustvu nikakega imena — svet ga nima zanj, ker ni posvetno — ne sme se oskrnjati s človeškimi besedami in pojmi.

Se nikoli se ni drznil Arbac tako daleč; toda šel je korak za korakom; vedel je, da je govoril na način, ki bi bil dandanes, ko se platonška ljubezen pogosto kaže le na videz, dovolj prozoren in razumljiv, v tistih časih pa se je glasil nenavadno in čudno, da ni bilo lahko tolmačiti v njem določenih misli, in od katerega je mogel po potrebi, kakor bi ga utegnila nada vspodbujati ali strah odvrčati, še nepredovati ali pa potajiti se. Jone je trepetala, pa vendar ni vedela zakaj; tenčica je pokrivala njene poteze na obrazu, ki bi morale Egipčana, ako bi jih videl, oplasti in ga obenem ozlovljiti. Še nikoli se ji ni prikazal tako nizkotnega — sladki glasovi zgovornosti, ki so skrivali pogumne naklepe, so ji neprijetno bili na ušesi. Vsa duša je bila prežeta s sliko Glavkovo; vsako priznanje naklonjenosti s strani koga drugega jej je moglo biti samo neprijetno; vendar še ni slutila, da prikrivajo besede Arbaceve le vse silovitejšee strasti pod krinko platonških čvstev. Menila je, da govori le o duševnem soglasju in nagnjenju; toda saj so bila tudi taka čvstva njene ljubezni do Glavka, in ali je mogla sploh kaka druga pot voditi do oltarja njenega srca?

Odgovorila je torej z namerom, da se ogne temu predmetu, s hladnim in ravnodušnim glasom: "Naravno je, da Arbac, naj počasti kogarkoli v svoji vzvišeni modrosti s svojim spoštovanjem, razvije to čvstvo v soglasju s svojim duhom; naravno je, da je njegovo prijateljstvo čistejše od onega drugih ljudi, katerih denjanja in zmot ne odobrava. Toda povem mi, Arbac, ali si videl zadnji čas mojega brata? — Že nekaj dni ga ni k meni; ali ko sem ga videla zadnjič, me je zelo vznemirjalo njegovo vedenje; bojim se, da je bil prenagel v izvolitvi svojega strogega stanu in da zdaj obžaluje ta nepreklicen korak."

"Le bodi glede njega brez skrbi, Jone," je odgovoril Egipčan. "Nekaj časa je bil res potrt in žalosten; mučili so ga oni dvomi, ki jih moremo že vnaprej slutiti pri tako živahni naravi, ki plava neprestano med prenapetostjo in onemoglostjo. Toda v svoji brezupnosti, Jone, se je zatekel k meni; iskal je nekoga, ki sočvstvuje z njim in ki ga ljubi; jaz pa sem pomiril njegovo dušo in potolažil njegove dvome. Vodil sem ga s praga v svetišče samo in tu se je poklonil in ponižal pred veličanstvom boginje. Bodi brez skrbi; odsiej ne bo več obžaloval svojega koraka. Kdorkoli zaupa Arbacu,

"Tudi doma se zakrivaš s tenčico," je dejal Egipčan, "zakaj odteguješ svoje obličje celo pred tistimi, ki jih počaščuješ s svojim prijateljstvom?" "Arbacu," je odgovorila Jone, ki je res hotela zakriti s tenčico svoje objokane oči, "Arbacu, ki ceni le duševnost, bo pač ravnodušen pogled na moje poteze."

"Res gledam le na duševnost," je odvrnil Egipčan, "toda prav radi tega mi pokaži svoj obraz, kajti tam jo bom mogel opazovati."

"Ti postajaš prvak med laskači v Pompejih," je dejala Jone s prisiljeno veselostjo. "Meniš li, Jone, da sem se naučil šele v Pompejih centi

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

obžaluje le en sam hip." "Ta poročila me vesele," je odgovorila Jone. "Moj dragi brat! Njegova zadovoljnost osrečuje tudi mene."

Razgovor je zašel docela v drugo smer. Egipčan si je prizadeval, da bi ji ugajal; postal je celo zabaven; velika raznovrstnost njegovih vednosti mu je pomagala, da je zanimiv vsak predmet, ki sta se ga dotaknila, in dočim je Jone pozabila na zoperni vtis njegovih prejšnjih besed, jo je vkjub tužnosti privlačil nase s čarom svojega duha. Njeno vedenje je bilo zopet prostodušno in jezik je lahkeje tekel. Arbac, ki je obudil v nji tako dušno stanje, je hotel takoj izkoristiti položaj v svoje namene. "Še nikdar nisj videla," je dejal, "notranjosti moje hiše; v njej je videti marsikaj, česar ti ne morem predočiti moj opis; — opremljena je popolnoma na egipčovski način; po malem merilu rimskega stavbarstva sicer ne boš mogla presojati veličastnega sijaja, gorostasne osnove in velikosti palač v Tebi in Menisu; ali topatam na letiš na marsikaj, kar ti da ja-nejši pojem o oni prastari civilizaciji, ki jo je ustvaril svet. Posveti torej resnemu prijatelju svoje mladosti enega teh divnih poletnih večerov, da se bom mogel pohvaliti: Občudovana Jone je osvežila s svojo navočnostjo moj tih dom."

Jone je protodušno sprejela predlog, ne sluteteč nevarnosti, ki so jo čakale, in ne poznajoča ostudnih početij v oni hiši; za ta posel v njegovi hiši sta določila naslednji večer, nakar se je poslovil Egipčan vedrega lica in z divje utripajočim srcem. Komaj se je poslovil, je nekdo drugi posetil Jono, — toda vrnimo se poprej k Glavku.

PETO POGlavJE. Uboga želva. — Novi poklic Nidije.

Jutranje sonce je posijalo v mali, duhteči vrtič sredi peristila v hiši Atenca. Glavk je sedel sklonjen in zamišljen na mehki travi v viridariju.

Ko so pred časom razkopali ono hišo, so našli na vrtiču okostnico želve. Ona živalica, čudovita stvar, kateri je narava baje odrekla vse užitke, razun muke in sanjave zavesti življenja, je bivala na onem vrtiču že veliko let preje, nego je kupil Glavk ono hišo, in sicer se nikdo ni spominjal njene prihoda, da jej je pripisoval ljudsko ustno izročilo neverjetno starost. Hiša je bila zidana in prezidana — gospodarji so se večkrat menjali — celi rodovi so izumrli — in še vedno je životarila tam želva svoje leno in mrtvo življenje. Ob potresu, ki je pred šestnajstimi leti porušil mnoga javna plospja v mestu in je pregnal prestrašene prebivalce, je bila tudi ta hiša strašno razdejana. Takratni stanovalci so zbežali za več dni; ko so se vrnili in odstranili zasip v viridariju, so so našli želvo nepoškodovano.

Bila je neobčutna in brezčutna na za spremembe časa; — bila je slika takratnega časa sa-poznajoča ostudnih početij v oni hiši; za ta posel v njegovi hiši sta določila naslednji večer, nakar se je poslovil Egipčan vedrega lica in z divje utripajočim srcem. Komaj se je poslovil, je nekdo drugi posetil Jono, — toda vrnimo se poprej k Glavku.

PETO POGlavJE. Uboga želva. — Novi poklic Nidije.

Jutranje sonce je posijalo v mali, duhteči vrtič sredi peristila v hiši Atenca. Glavk je sedel sklonjen in zamišljen na mehki travi v viridariju.

Ko so pred časom razkopali ono hišo, so našli na vrtiču okostnico želve. Ona živalica, čudovita stvar, kateri je narava baje odrekla vse užitke, razun muke in sanjave zavesti življenja, je bivala na onem vrtiču že veliko let preje, nego je kupil Glavk ono hišo, in sicer se nikdo ni spominjal njene prihoda, da jej je pripisoval ljudsko ustno izročilo neverjetno starost. Hiša je bila zidana in prezidana — gospodarji so se večkrat menjali — celi rodovi so izumrli — in še vedno je životarila tam želva svoje leno in mrtvo življenje. Ob potresu, ki je pred šestnajstimi leti porušil mnoga javna plospja v mestu in je pregnal prestrašene prebivalce, je bila tudi ta hiša strašno razdejana. Takratni stanovalci so zbežali za več dni; ko so se vrnili in odstranili zasip v viridariju, so so našli želvo nepoškodovano.

Bila je neobčutna in brezčutna na za spremembe časa; — bila je slika takratnega časa sa-poznajoča ostudnih početij v oni hiši; za ta posel v njegovi hiši sta določila naslednji večer, nakar se je poslovil Egipčan vedrega lica in z divje utripajočim srcem. Komaj se je poslovil, je nekdo drugi posetil Jono, — toda vrnimo se poprej k Glavku.

PETO POGlavJE. Uboga želva. — Novi poklic Nidije.

Jutranje sonce je posijalo v mali, duhteči vrtič sredi peristila v hiši Atenca. Glavk je sedel sklonjen in zamišljen na mehki travi v viridariju.

Ko so pred časom razkopali ono hišo, so našli na vrtiču okostnico želve. Ona živalica, čudovita stvar, kateri je narava baje odrekla vse užitke, razun muke in sanjave zavesti življenja, je bivala na onem vrtiču že veliko let preje, nego je kupil Glavk ono hišo, in sicer se nikdo ni spominjal njene prihoda, da jej je pripisoval ljudsko ustno izročilo neverjetno starost. Hiša je bila zidana in prezidana — gospodarji so se večkrat menjali — celi rodovi so izumrli — in še vedno je životarila tam želva svoje leno in mrtvo življenje. Ob potresu, ki je pred šestnajstimi leti porušil mnoga javna plospja v mestu in je pregnal prestrašene prebivalce, je bila tudi ta hiša strašno razdejana. Takratni stanovalci so zbežali za več dni; ko so se vrnili in odstranili zasip v viridariju, so so našli želvo nepoškodovano.

Bila je neobčutna in brezčutna na za spremembe časa; — bila je slika takratnega časa sa-poznajoča ostudnih početij v oni hiši; za ta posel v njegovi hiši sta določila naslednji večer, nakar se je poslovil Egipčan vedrega lica in z divje utripajočim srcem. Komaj se je poslovil, je nekdo drugi posetil Jono, — toda vrnimo se poprej k Glavku.

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti razbil hrbet, — toda kamen je razčesnil črepinjo pesnika. (Dalje prihodnjije)

pa, ko so ga tlačile skrbi in teško žive. Ko je zdaj opazoval želvo, kako je ležala na ruši, je govoril Ateneč sam pri sebi: "Ore je spustil iz krempljev kamen, da bi ti